

end vi nødvendigvis have Brug for; det antager jeg for Resten ikke, at nogen her i denne Sal er uenig i. Dernæst er jeg ogsaa enig med det ærede Medlem om, at vi skulle hverken lade dette eller det efterfølgende Forslag passere Tinget uden Udvalg. Men naar det ærede Medlem i øvrigt gjorde nogle Bemærkninger om, at der i Anmærkningerne til Forslaget var taget Forbehold om, at man eventuelt vilde fremkomme med Forslag paa Finansloven om at forøge det underordnede Personale, vil jeg dertil sige, at enten dette Forbehold er taget eller ikke, anser jeg det for givet, at naar der i en bestemt Etat bliver mere at bestille, end de nu en Gang ansatte Embedsmænd og Bestillingsmænd kunne varetage, bliver det nødvendigt enten at komme med særskilt Lovforslag, som man her i dette Tilfælde har gjort, eller ogsaa at komme med Forslag paa Finansloven, naar det angaar det underordnede Personale og mindre Forhøjelser. Jeg synes derfor ikke, det kan skade, at der er taget et Forbehold i Bemærkningerne til Lovforslaget, men selv om det ikke udtrykkeligt var taget, anser jeg det for en Selvfølge, at et saadant Forbehold tager ethvert Ministerium; det afskærer sig ikke ved Vedtagelsen af dette Lovforslag fra i al Fremtid at komme med Forslag om Forøgelse af Arbejdskraften.

I al Almindelighed skal jeg blot bemærke, at jeg tror nok, der arbejdes i Ministeriet for offentlige Arbejder. Jeg har haft Lejlighed til af og til at færdes der, og jeg tror nok, der bliver bestilt noget der. Men saa rører det ærede Medlem ogsaa ved en anden Side af Sagen, og jeg er ham for Resten taknemmelig for, at han drog det frem, thi det var nærmest en Forglemmelse af mig, at jeg ikke før sagde et Par Ord om det. Den Gang vi vedtog Loven for de ministerielle Embedsmænd, blev det adskillige Gange fremhævet, at det vilde være heldigt, om der var en bestemt Kontortid, saaledes at der altid til bestemte Tider i Ministeriet var Folk til Stede, som kunde tage mod dem, der søge Raad og Vejledning, og give saadanne besøgende Besked. Det blev ogsaa den Gang fremhævet af den daværende Finansminister Vilhelm Lassen, at for Eftertiden vilde der blive en bestemt Kontortid, i

hvilken Folk kunde henvende sig i Ministeriet og faa Besked om de Sager, de ønskede Oplysning om. Jeg har ikke siden set nogen officiel Meddelelse om en saadan bestemt Kontortid, men det kan godt være, jeg har overset det. Men jeg kunde ligesom det ærede Medlem ønske, at man havde lidt mere Rede paa, til hvilke Tider man bedst og sikrest kunde træffe de mere overordnede Embedsmænd i Ministeriet. Jeg tror dog, at der som Regel er Kontortid fra 11 til 4; saaledes forekommer det mig, jeg har hørt, og det har jeg ogsaa bragt i Erfaring ved personligt at henvende mig i Ministeriet. Men maaske vilde det nok være heldigt, om der var en noget mere officiel Bestemmelse om, til hvilke Tider man f. Eks. kunde træffe Kontorcheferne, der jo mange Gange ere Mellemmænd mellem Publikum og selve Ministeriet. Dersom det er det, jeg her har fremhævet, som det ærede Medlem sigter til, har jeg ikke noget imod at støtte ham; jeg henstiller til den højtærede Minister at tage det, jeg her har sagt, under velvillig Overvejelse.

Formanden: Folketingsmanden for Odense Amts 5te Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Slengerik: Jeg er selvfølgelig ganske enig med den ærede Ordfører for Flertallet om, at vi skulle ikke have flere Embedsmænd, end vi have nødvendig; det sagde han, han var enig med mig om, det er jeg ogsaa enig med ham om. Uenigheden kan maaske ligge i, at vi ikke ere ganske paa det rene med, hvor mange Embedsmænd vi have nødvendig. Men jeg kan trøste det ærede Medlem med, at jeg er ganske enig med ham, naar han siger, at hvis der er mere at bestille i Ministeriet, end de nuværende Embedsmænd kunne overkomme, skulle vi have flere Embedsmænd, men jeg føler mig ikke i høj Grad overbevist om, at dette er Tilfældet. Som jeg sagde før, jeg ser nok, at Arbejdet er steget fra 1887 til nu, men det kan jo være, at der i 1887 ikke var ret meget at bestille, saa deraf kan man ikke slutte, at der nu er saa overmaade meget, at man er nødt til at have nogle nye Embedsmænd. Det er jo imidlertid det, vi skulle